

BÚCSÚ

A Kossuth-díjas költőt Budakeszi polgárai közül Kőrösiné dr. Merkl Hilda és Nagy Iván búcsúztatta. Most Nagy Iván szavait idézzük fel.

Nagy Gáspár! Drága Gazsi!
Barátként és a barátaid nevében búcsúzom tőled. Sokan voltak! Ha csak azokat mondanám, akik engem hívogattak, tudván, hogy szinte szomszédok vagyunk, s hátha előbb látok meg valami gyógyulásra utaló halvány fénysugarat, – bizony hosszan sorolhatnám őket. Meg akik a lelkemre kötötték, – a budakeszi polgárok, a művész akadémikusok és a futballisták, akikkel együtt rúgtuk a labdát, – hogy ki ne felejtsem őket se, hogy tudd, lélekben ott voltak veled, s döbbenet figyeltek azt a méltóságteljes, szinte ünnepélyes haláltusát, amelyet oly hosszan vívtál; szenvedve is derút sugározván, a végében a végtelenre látva. Testvérré tettél bennünket a gyászban: kiérdemeljük-e, – téged idézlek: hogy a szívünk egy kicsit fájjon érted. Hisszük, hogyne hinnénk, hogy azt próbálja meg az Úr, akit a leginkább szeret, de te tudtad is, sőt megírtad, fájdalmasan szép vers-próféciákban meg is énekelted. Hányszor föllapoztuk őket az elmúlt hónapokban, aztán a könyvek valahogy mindig ott maradtak felütve, annál a versnél, hogy „a remény sohasem meghaló, (ha minden utolsó szalmaszál) ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ!”

Majdnem napra pontosan egy éve, hogy ott álltunk az ország túlsó végén, Ungváron, Petőfi Sándor szobra előtt. Sokan vettük körbe a kardos bronz síhedert, Ferenczy Béni szobrát, a Művészeti Akadémia komoly tagsága, – ránézésre inkább lelkes hőszüretelők, mert úgy szakadt ám a hó egész Kárpátján, mint azóta soha, s talán itt a szelidebb Pannontájon, földid-Berzsenyi s Nagy László dombjai közt annakelőtte sem. Nem kellett sokat tanakodni, ki tegye a koszorút Petőfi lába elé, oly magától értetődően fordult mindenki feléd.

Valahogy így képzelem azt a már történelemkönyvekből ismerős jelenetet is, amikor eldöntetted, ki lesz legméltóbb a magyar

írók közt arra, hogy a forradalmár miniszterelnök koporsójához álljon. Gáspár legyen az! Ő volt, aki vállalta, és csak a kamasz Petőfihez mérhető bátorsággal tette is a költők erkölcsi kötelességét: állást foglalt akkor is, a diktatúra évtizedeiben is, és a leghatározottabban. A félelmen túli tartomány dalokra elszánt kölyke. Nem egyszerre dobbant a szíve, egy ütemmel előbb, mint népéé, érzékenyebbnek kellett lennie mindnyájunknál, hogy szólhas-

son, amikor mi még dadogni sem tudtunk. „'68-ban költő lettem a szégyentől” – mondta egyszer, és holtáig nem adatott meg neki, hogy letehesse a tollat. Az volt a dolga, hogy megfájduljon a gyomra a hitványságoktól és belepusztuljon a hazugságokba. Helyetünk tette. Értünk tette.

Vajon vigyázott-e a haza költő fiára, és mi vigyáztunk-e eléggé a jó barátra? Kapkodva próbáljuk összeszedni emlékeinket, mintha újraépíthető lenne belőlük Nagy Gazsi. Az a magas szöke fiú, a szólólévelzöld szemű, a cellacsikú ingben, szép arcán a halmozottan kialvatlan éjszakák. Mozdulatok, hangok és színek élesednek ki, aztán fakulnak

el, visszavonhatatlanul. És persze jön a torokszorító önvád: nyújtottuk-e felé a kezünket elégszer, és észrevettük-e mindig, amikor ő nyújtotta ki? Talán azt hittük, aki morális kérdésekben ily rendíthetetlenül szilárd, köszikla ember, azon nem foghat semmi kórság.

Helyzeteket képzlek, jeleneteket idézek meg, amikor hiányozni fogsz, amikor nélkülözhetetlen leszel, és a betűk boldog könnycseppjeire gondolok, s az örökre megíratlan költeményekre,

TARTALOM

■ BUDAKESZI KRÓNIKA	
Búcsú	3.
Aki elért Betlehembe	4.
Interjú egy domonkos szerzetessel	5.
A pályát megfutottam	5.
Elszállt az ének	5.
Egy élő közösség Budakeszin	6.
Visszatekintés egy alkotó életre	6.
■ ÖNKORMÁNYZATI TUDÓSÍTÁSOK	7-9.
■ KÖZHÍRRE TÉTETIK	10-11.
■ PROGRAMAJÁNLÓ	13.

TAGAI ISTVÁN POLGÁRMESTER

fogadóóráját

PÁROS HÉTEN HÉTFŐN

15-17 óráig tartja.

Bejelentkezés a titkárságon

535-715

HEGEDŰSNÉ KOVÁCS ENIKŐ ALPOLGÁRMESTER

fogadóóráját

MÁSODIK HÉT HÉTFŐN

15-17 óráig tartja.

Bejelentkezés a titkárságon

535-715

SZABÓ ÁKOS PÉTER ALPOLGÁRMESTER

fogadóóráját

NEGYEDIK HÉT HÉTFŐN

15-17 óráig tartja.

Bejelentkezés a titkárságon

535-715

VINCZE GÁBOR FALUGAZDÁSZ

fogadóóráját

MINDEN HÉTEN

KEDDEN

10.30-12 óráig tartja.

Telefon:

06 20 314 35 70

amelyeken már nem lehet me-rengni, vagy egy metafora értelmét megsejtve faggatózni, hogy úgy van-e, tényleg. És persze illusztrálni sem lehet már őket. Tudom, megírtad: a repkény befutja az összes időt, de lesz majd, hogy egy hosszabbításban elvesztett rangadó végén, vagy egy akárgyőzhettünk-is-volna selejtező lefújásakor odalépek a telefonhoz, és mielőtt beütném a négyötven-négyhetvenet, várok egy szemhunyasnyit, hátha megelőzől. Mindig megelőztél. Most is előttem vagy. Előttünk indulsz, . . . lsten megáldjon.

„Biztos landolást, jó visszatérést megígért birtokunkra, ámen.”